

Betænkningen, er kommet paa disse Tal. Jeg har søgt at komme efter, hvor meget disse Nedsættelser har andraget, og jeg ser, at der i 1911—12 er bevilget til Husdyrbrugets Fremme 1 053 500 Kr., men i det næste Finansaar, hvor Nedsækering har fundet Sted, er der bevilget 791 000 Kr., det bliver altsaa kun en Nedsækering af 262 500 Kr., og der er her Tale om det samlede Budget til Husdyrbrugets Fremme, men hvis man ser paa hele Landbrugsministeriets Budget, er det kun nedskaaaret med 240 000 Kr. Det samme er Tilfældet i 1922—23. Ogsaa der finder der en Nedsækering Sted, men ikke med nær saa stor en Sum, som den der her er nævnt. Nedsækeringen, der sker paa Bevillingerne til Husdyrbrugets Fremme, andrager ca. 61 000 Kr., og Nedsækeringen paa hele Landbrugsministeriets Budget andrager ikke mere end 213 000 Kr. Jeg forstaa derfor ikke, at man overhovedet fra Mindretallets Side har villet nævne de anførte Tal, og jeg forstaa endnu mindre, at man i en Tid, hvor de almindelige politiske Forhold har tvunget til at skære ned paa samtlige Budgetter, med stædig Fastholden fra Mindretallets Side siger, at man ikke maa røre dette Budget. Naar man ser paa de Nedsækeringer, der har fundet Sted paa samtlige Ministerier, maa jeg sige, at Landbrugsministeriet er gaaet frem med en meget mild Haand. Det har været en meget sløv Kniv, den højtærede Landbrugsminister har brugt. Jeg skal blot nævne som Eksempler — naar vi antagelig paa Onsdag faar Finanslovsforslaget til tredje Behandling, vil disse Tal komme frem —, at den samlede Nedsækering paa Landbrugsministeriets Budget med Dyrtilstillæg, Konjunkturtillæg o. s. v. paa de frie Bevillinger og de 85 000 Kr., som her er foreslaaet, andrager ikke mere end godt 222 000 Kr. paa en samlet Nedsækering paa 11½ Mill. Kr. Ser man derimod paa Socialministeriet eller Undervisningsministeriet, vil man se helt andre Tal.

Endvidere maa jeg sige, at naar der længere hen i Mindretallets Betænkning siges, at Mindretallet paa et vist givet Tidspunkt i Udvalget har foreslaaet en Reduktion af 35 000 Kr., saa har jeg som Udvalgets Formand ikke mærket dette. Det blev ganske vist antydet fra et af de ærede Medlemmer, at man kunde tænke sig en Handel paa dette Grundlag, men jeg betragtede det nærmest som en Aprilspøg. I en Situation som den, vi er i nu, hvor Nedsækeringer finder Sted paa samtlige Lønninger, hvor Aldersrenten til de gamle

Aldersrentenydere bliver skaarret ned fra 1. April, og hvor samtlige smaa Understøttelser paa de andre Ministeriers Budgetter bliver skaarret ned, hvor samtlige frie Bevillinger paa Landbrugsministeriets Budget bliver skaarret ned, uden at man fra Mindretallets Side har hævet Røsten derimod, kunde jeg ikke tænke mig, at det var andet end en Aprilspøg, naar man vilde komme med Tilbud om en Nedsækering med 35 000 Kr., som man ved alligevel ikke bliver brugt. Jeg maa derfor paa Flertallets Vegne anbefale, at man stemmer for Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse. Jeg tror, at naar Mindretallet faar betænkt sig en lille Smule, vil Lovforslaget ogsaa have Haab om, at gaa igennem Rigsdagen.

Pinstrup: Der er forskellige Grunde, hvorfor Mindretallet bestaaende af Venstre og det konservative Folkeparti ikke har kunnet tiltræde dette Forslag. Der siges, at der til tredje Behandling af Finansloven vil foreligge mange Ændringsforslag om Nedsækering af Bevillingerne med en Tiendedel, men vi var i Udvalget ikke vidende om, hvordan disse Nedsækeringer vilde falde paa de enkelte Budgetter. Det har været højst ulige hidtil, naar der har været foretaget Nedsækeringer, og det vil det maaske ogsaa blive fremtidig. Naar derfor det ærede Medlem Hr. Olufson talte om Forhandlingerne i Finansudvalget, saa er det noget, vi ikke kan blande os i. Vi maa vente, til Ændringsforslagene til Finansloven foreligger. Jeg vil formode, at det kun drejer sig om Nedsættelser af de frie Bevillinger, men vi fra Venstres Side har udtalt, at vi vil ikke paa Forhaand udlevere Landbrugsbevillinger, der er givet ifølge Lov, og det vilde vi gøre, hvis vi gik med til dette Forslag. Vi vil afvente, om der ogsaa sker Nedsættelser ved Lovændringer paa andre Ministeriers Budgetter, og det er af den Grund, at vi foreslaar en simpel Forlængelse af Loven af 1923 ligesom den, der fandt Sted for forrige Aars Vedkommende. Ved denne Lov blev der indført betydelige Nedsættelser, der medførte betydelige Ulemper for det Arbejde, som gøres i Henhold til disse Bevillinger. Jeg skal nævne saadan en betydelig Ændring som den, at Statens Refusion af Halvdelen af Udgifterne baade til Skuer og til Lønning af Konsulenter m. m. blev nedsat til to Femtedele. De Nedsættelser, der skete, var procentvis ogsaa betydeligt større paa Landbrugsministeriets Budget end paa andre Budgetter, og det skulde ikke undre mig, om det samme skulde vise sig at være